10

Colecția Draga mea pentru copii

Cele mai frumoase povești, poezii, cântecele, ghicitori

• Povești

Ursul păcălit de vulpe

Meșterul de oglinzi

• Poezii

Șoricelul și castravetele

Gospodarii

• ghicitori • jocuri • minitest

• Cântecele:

Melc, melc, codobelc

Gărgăriță-riță

• Concursuri

Ursul păcălit de vulpe

Adaptare după **ION CREANGĂ**

Era odată o vulpe, vicleană ca toate vulpile. Umblase noaptea întreagă după ceva de mâncare, dar nu găsise nimic. Făcându-se zi albă, vulpea, cu burta lipită de șira spinării, ieși la marginea drumului și se culcă sub o tufă, gândindu-se ce să facă să-și ostoiască foamea.

Cum stătea ea și se gândea, numai ce îi vine miros de pește. De unde pește? Atunci, ridicându-și capul, se uită în lungul drumului, într-o parte și alta, și zări venind agale la vale un car tras de boi. „Iacă și hrana pe care o așteptam eu!", gândi vulpea. Și îndată ieși de sub tufă și se lungi în mijlocul drumului, ca și cum ar fi fost moartă. Carul plin de pește proaspăt se apropie și țăranul care mâna boii văzu vulpea și opri pe dată. Veni spre vulpe, se uită la ea cu atenție și, văzând că nici nu suflă, zise în sinea lui: „Bre, da' cum o fi murit vulpea asta aici?! Tiii!... ce guler la scurteică am să fac muierii mele din blana ăstui vulpoi!" O apucă de coadă, se opintește și-o aruncă în car, deasupra peștelui. Apoi strigă la boi: „Hăis, Joian, cea, Bourean!" Carul pornește scârțâind. Țăranul mergea pe lângă boi și-i tot îndemna, ca s-ajungă degrabă acasă și să ieie blana vulpii. Însă cum au pornit boii, vulpea a și început cu picioarele a împinge peștele din car jos. Țăranul mâna, carul scârțâia, și peștele din car cădea.

După ce hoața de vulpe aruncă o mulțime de pește pe drum, binișor sare și ea din car și, cu mare grabă, începe a strânge peștele, în timp ce carul se îndepărtează. După ce îl strânge grămadă, îl ia, îl duce la vizuina sa și începe a mânca repede, că tare-i mai era foame!

Tocmai când mânca mai cu poftă, iacă trece pe acolo ursul. Trebuie să știți, dragi copii, că pe atunci ursul avea o coadă lungă și stufoasă, de ți-era mai mare dragul!

– Poftă bună, cumătră vulpe! Da' ce mai de pește ai! Dă-mi și mie oleacă de pește, că mor de poftă!

– Ia mai pune-ți pofta-n cui, cumetre urs, că doar nu pentru burdihanul dumitale m-am muncit eu toată noaptea! Dacă ți-e așa de poftă precum spui, du-te și prinde-ți singur pește, și-oi avea ce să mănânci!

– Învață-mă, te rog, cumătră, că eu nu știu cum se prinde peștele!

Atunci vulpea își rânji dinții și zise în sinea ei: „Cumetre, las' că te-nvăț eu minte!" Și-i spuse ursului, care pe cât era de mare, pe atâta era de încet la minte:

– Vrei să mănânci pește? Du-te desară la băltoaca din marginea pădurii, vâră-ți coada-n apă și stai fără să te miști, până înspre ziuă; atunci smucește vârtos spre mal și ai să scoți o mulțime de pește, poate îndoit sau întreit decât am scos eu!

Ursul, chiar dacă ținea la coada lui ca la ochii din cap, nu mai zice nici o vorbă. Aleargă în fuga mare la băltoaca de la marginea pădurii, unde îi spusese vulpea că poate prinde pește, își vâră-n apă mândrețea de coadă și se pune pe așteptat, cu gândul la peștele pe care-l va prinde și la ospățul ce va urma!...

Numai că în acea noapte începuse a bate un vânt rece de-ți îngheța limba-n gură și chiar cenușa de sub foc! Ursul tremura de frig, dar gândul la grămada de pește și la vulpea care mâncase pe săturate nu-i da pace. Așa că strânse din dinți și spuse:

„Mai stau până se crapă de ziuă, așa cum mi-a zis vulpea! Strădania mea nu o să fie în zadar!“

Însă cum era din ce în ce mai frig, apa din băltoacă începu și ea să prindă o pojghiță de gheață. Ursul, ce gândește? „Ia să trag eu puțin de coadă, să văd. Am prins ceva, au ba?“ Trăgând însă, simte cum coada este ținută în loc. „Tii, trebuie să mai stau puțin, că tare mi-e foame și vreau mult pește!“

Pe măsură ce zorii zilei se apropiau, gheața se îngroșa, coada ursului era prinsă ca într-un clește, iar bietul cumătru nu mai putea de durere și de frig.

La un moment dat, cerul a început să se lumineze și ursul și-a spus, nerăbdător:

„A venit vremea să scot peștele din apă și să-l duc în bârlogul meu, să mă ospătez pe cinste!“

Ce cred mămicile despre revista noastră

Draga mea, împreună cu prietena mea, Dana, te admirăm foarte mult și-ți suntem cititoare fidele, pentru că, alături de surorile tale Practic(e), ești interesantă și completă.

Deoarece suntem amândouă mămici, așteptăm cu nerăbdare fiecare număr și pentru „Colecția Draga mea pentru copii“, care ne este de ajutor în „meseria“ de părinte.

Cu drag,

Rodica Săcrieru, Oravița, jud. Caraș-Severin

Atunci s-a opintit și a tras. Coada, prinsă în gheață, nici nu s-a mișcat. „Ce mult pește trebuie să fie! Tare-i greu!“ își zise încântat ursul.

S-a opintit și a doua oară și... nimic. Pesemne că prea fusese ger în noaptea aceea, căci toată apa înghețase bocnă, cu tot cu coada ursului! „Măi, să fie, da' mult pește am mai prins!“

Și se smucește și a treia oară, de data asta cu și mai multă putere. Atunci coada a făcut „trosc!“ și... s-a rupt.

Sărmanul urs, rămăsese fără coadă! Iar de pește, nici vorbă. Dându-și seama că fusese păcălit, mormăi cumplit de furie, sărind în sus de durere. Și, înciudat pe vulpe că l-a amăgit, flămând și fără coadă, se duce în fuga mare la vulpe, cu gândul s-o ucidă în bătaie.

Dar șireata vulpe știa cum să se ferească de mânia ursului. Ea ieșise din vizuină și se vârâse în scorbura unui copac din apropiere; și când văzu pe urs că vine fără coadă, începu a striga:

– Hei, cumetre, ți-au mâncat peștii coada ori ai fost prea lacom și ai vrut să nu mai rămâie pești în baltă?

Ursul, auzind că vulpea îl mai ia și în râs, se înciudează și mai tare și se repede iute spre copac; dar gura scorburii fiind strâmtă, ursul nu putea să încapă înlăuntru. Atunci el căută o creangă ca un cârlig și începu a cotrobăi prin scorbură ca să scoată vulpea afară și să-i deie de cheltuială... Dar când creanga apuca piciorul vulpii, ea striga:

- Trage, nătărăule! Mie nu-mi pasă, că tragi de copac... Iar când anina cârligul de copac, ea striga:

- Valeu, cumătre! Nu trage, că-mi rupi piciorul!

În zadar s-a năcăjit ursul, de-i curgeau sudorile, că tot n-a putut scoate vulpea din scorbura copacului.

Și iaca așa a rămas ursul păcălit de vulpe și fără coadă!

Ilustrații: **MIRCEA TOIA**

Gospodarii

Motănelul, de cu ziuă,
A pisat pesmeți în piuă.
Câinele, cu șorț, dă zor:
Bagă turtele-n cuptor.

Pisicuța cea pestriță
Își cârpește o rochiță,
Iar găina, cu cercei,
Se învârte printre ei,
Ca să măture-n bordei.

Zvârle mătura sub ușă:
- Haide, dormi și tu, mătușă!

Poezii de Otilia Cazimir

Castravetele și șoricelul

Castravete, castravete,
Nu mai sta lângă perete!
Șoricelul te pândește
Și codița ți-o ciupește,
Și te duce în bordei,
Că are pui mititei!

Ce cred mămicile despre revista noastră

Draga mea,
Îți mulțumesc mult pentru noul tău format 3 în 1. Ideea e senzațională! Îmi place enorm „Colecția Draga mea pentru copii". Are tot ce așteaptă un copil de la ea. Desene atractive, vesele, bine făcute, cântece, poezii și povești. Deși fetița mea, Ștefana, are doar 4 luni, i-am citit rugăciunea, toate poeziile și i-am cântat „Ceata lui Pițigoi" și am reușit s-o fac să râdă. Voi cumpăra și voi păstra cu sfințenie această colecție, pentru că sunt conștientă că îmi va fi de folos atunci când îmi voi relua munca la catedră.
Cu drag,

Cristina Hurjui, institutor, Rădăuți, jud. Suceava

fabulă

Corbul și vulpea

Jupânul Corb, pe-o creangă cocoțat,
Ținea în clonț un boț de caș furat.
Ademenită-ndată de miros,
Cumătra-i spuse pe un ton mieros:
- Să ne trăiți mulți ai, Măria Voastră,
Că sunteți, zău, ca din cutie scos!
Iar de-ați avea și glasul mlădios
Pe cât v-arată penele frumos,
Ați fi curat o pasăre măiastră!
Ca să-și arate vocea, pe gânduri nu mai șade:
Deschide pliscul. Prada cade.

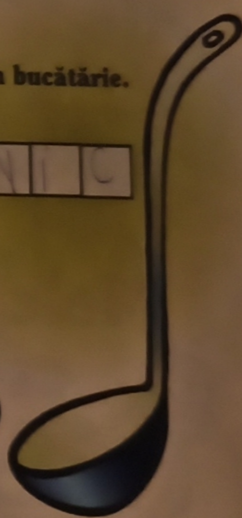

Și vulpea, înghițind-o, îl dăscălește: - Bade,
Lingușitorii - nu știai, se pare -
Trăiesc pe seama cui le dă crezare...
Dar lecția aceasta, pe care o-nvățași,
E mai de preț ca boțul tău de caș!
Năuc de ciudă, Corbul juratu-s-a cumplit
Că n-o să se mai lase vreodată păcălit!

Traducere după **La FONTAINE**

Mama și bunica le folosesc în fiecare zi în bucătărie. Tu știi cum se numesc?

P O L O N I C

I B R I C

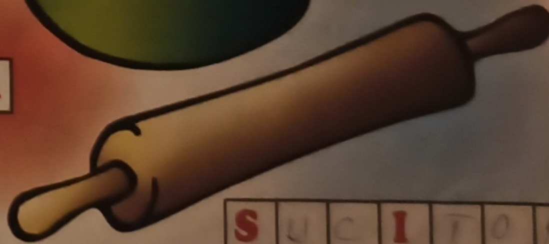

O A L Ă

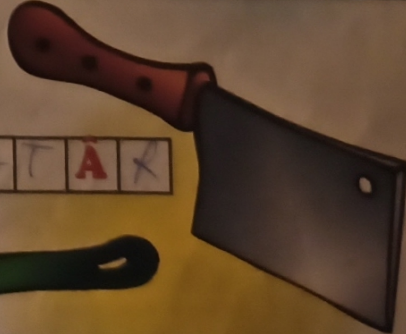
S I T Ă

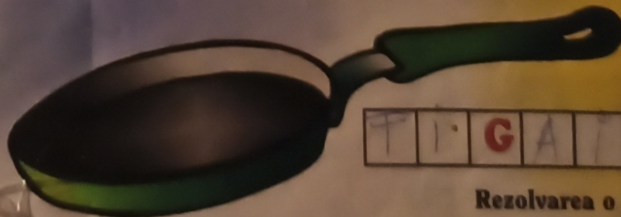
S U C I T O R

C U Ț I T

S A T Ă R

T I G A I E

Rezolvarea o găsești în numărul viitor.

MIRCEA TOIA

Melc, melc, codobelc

Melc, melc, codobelc,
Scoate coarne bourești
Și te du la Dunăre
Și bea apă tulbure
Și te du la baltă
Și bea apă caldă.
Și te suie pe buștean
Și mănâncă leuștean!

Ce cred mămicile despre revista noastră

*Draga mea, mulțumesc în primul rând pentru cadoul trimis fetiței mele, Ana-Maria, cadou care a venit la câteva zile după împlinirea vârstei de 7 ani. A fost foarte încântată. Îmi place foarte mult conținutul ultimelor tale apariții, iar **cu nr. 8 ne-ai uimit cu numărul mare de pagini de la „Colecția Draga mea pentru copii", pe care fetița mea o păstrează pentru ora de literatură pentru copii și pentru cea de religie.** A învățat deja „Balada unui greier mic", de George Topârceanu și rugăciunea „Doamne, Doamne, ceresc Tată." Vă iubim și vă dorim multe apariții de acum înainte. Promitem că vom face un efort financiar și nu-mi va lipsi nici un număr al revistei.*

Doina Buhnilă, Suceava

Gărgăriță-riță

Gărgăriță-riță
Zboară-n poieniță
Și-acolo unde-i zbura
Acolo m-oi mărita!

POEZII mici pentru pitici

Ce-o să fiu când voi fi mare?

Dresor

Cred că sunt mare dresor!...
Fără nici un ajutor
Am dresat un elefant
Din mătase, elegant.
Eu i-am poruncit acuș'
Trompa lui s-o facă duș.
Uite cum fuge maimuța
Ca să nu-și ude hăinuța!

Papagalul stă cuminte,
Doar cu vorba-i dă-nainte.
Știți ce spune? E ușor:
- Bravo, bravo! Ce dresor!

Toate textele și poeziile [illegible] în revistă ne sunt [illegible]

Ilustrații: **MIRCEA TOIA**

GHICI? ghicitoarea mea

Șade grav în colivie
Cocoșat pe o stinghie,
Are ciocul coroiat
Și vorbește ne-ntrebat.

Pe un bumb
Stau desfăcute
Un mănunchi
De parașute.
Când un vânt
Ușor le-adie,
Zboară lin
Peste câmpie.

Șade moșul cocoțat
Și privește peste sat.
Când începe neaua,
Aprinde luleaua.

și poeziile publicate în revistă ne sunt trimise de cititori.

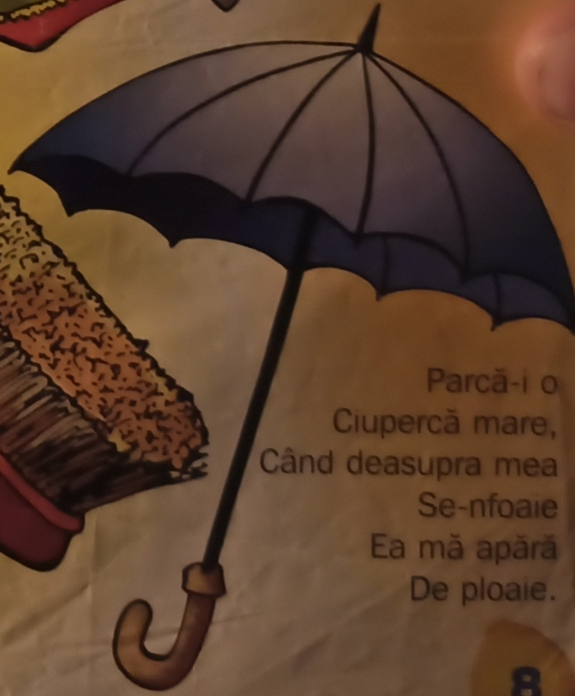
GHICI? ghicitoarea mea

Ce căsuță
Cu creioane
O purtăm toți
În ghiozdane?

O jivină mică,
Cu păr mult în chică
Hainele ne șterge,
Dar de loc nu merge.
De praf nu se sperie
Și îi spunem…

Parcă-i o
Ciupercă mare,
Când deasupra mea
Se-nfoaie
Ea mă apără
De ploaie.

CONCURS

secțiunea 3

Poezii pentru copii

Anotimpurile

Concurent:
Manoara Dragu, Constanța

premiat cu **300.000 lei**

Primăvara orice floare,
Alintată de o boare,
Răspândește-al ei parfum
Din grădină până-n drum.

Vara este prea mult soare,
Răcoriți-vă la mare
Sau mergeți cu alți copii
Prin munte, în drumeții.

premiat cu **300.000 lei**

Toamna, frunze cad ușor,
Formând un galben covor
Și-orice băiat sau fetiță
Se-ndreaptă spre grădiniță.

Iarna, dacă mergi pe stradă,
Vezi troiene de zăpadă,
Iar din norii cenușii
Cad fulgii de nea cu mii.

Câte anotimpuri sunt?
Patru, vă spun de [illegible]
Dacă știți să numărați,
Repede verificați!

Prietenul la nevoie se cunoaște

Buburuza și-a rupt bluza
Doar puțin, într-un spin,
Și tot cerne printre gene
Stropi de rouă, parcă plouă.

S-o împac nu am ac, nici arnici,
Doar o țeapă de arici.

Mi-a mai dat
În loc de ață,
Fluturele
O mustață.

Și degrabă
Trec la treabă.

Șade rața pe butoi

Șade rața pe butoi,
Numărând din doi în doi:
Unu, trei, cinci, șapte, nouă,
Dimineața mâncăm ouă
Ca să creștem mari,
Să fim buni școlari.

Șade rața pe butoi,
Numărând din doi în doi:
Doi, patru, șase, opt,
Cozonacul este copt
Dar ca să-l mâncăm
Pe mâini ne spălăm.

Baia purcelului

Stă purcelul jos în paie:
„Sunt murdar, murdar de tot!
Trebuie să-mi fac o baie...“
Și-a făcut-o, dar în... glod!

Înlocuiește semnele cu litere - întotdeauna același semn cu aceeași literă - și vei descoperi pe orizontal denumirile unor animale și de la a la b materia la care înveți despre ele.

a

1
2
3
4
5
6
7
8

b

Rezolvarea o găsești...

Meșterul de oglinzi

Adaptare după **EMIL GÂRLEANU**

A fost odată, într-o țară foarte depărtată, un meșter de oglinzi. Dar un meșter foarte iscusit, care prinsese taina luminii, se vede, până într-atâta oglinzile lui erau de curate și de adânci, de să s-arate în ele, până la cel mai mic amănunt, zări întregi. Cea mai ușoară încrețitură a chipului ți-o arătau oglinzile lui, și ceea ce-n oglinzile celorlalți meșteri nici nu zăreai, într-ale lui se deslușea cu o rară limpezime.

Lume de pe lume alerga la meșterul acesta, să-i cumpere oglinzile.

De peste nouă mări și țări soseau la dânsul, căci nicăieri aiurea așa marfă nu mai găseau.

Și iată că-ntr-o bună zi, un crainic îi aduce știrea că-n curând avea să-i calce pragul împărăteasa lui Minciună-Împărat - cel mai bogat om de pe lume - ca să-i cumpere o oglindă.

Și s-a pregătit meșterul să primească pe luminata cumpărătoare, și cuptoarele nu mai pridídiră luna aceea să topească și să închege apoi cel mai curat și luminos cleștar de oglindă.

Și a sosit împărăteasa, cu mare alai, cu sulițari și săgetători călări împrejurul trăsurii. Iar când a dat să se coboare Măria-sa din trăsură, s-a spăimântat meșterul de slutenia ei.

Avea, mă rog, împărăteasa un cap rotund cât un dovleac, o față fălcoasă, ca de cal, și un trup scurt și gros cât o buturugă!

S-a închinat meșterul până la pământ, iar când a trecut împărăteasa înaintea lui, s-a bătut, bietul, peste gură ca după Ucigă-l-toaca.

Și a-nceput să-i arate meșterul împărătesei fel și fel de oglinzi. S-a privit împărăteasa în ele, câte o clipă numai, căci le și dădea la o parte, necăjită cât de rău o arătau oglinzile meșterului acestuia.

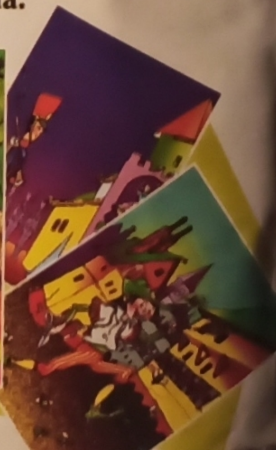
Ce cred mămicile despre revista noastră

Draga mea,

***Vreau să te felicit pentru „Colecția Draga mea pentru copii"**, pe care o citesc surorile mele mai mici; iar eu colecționez cărticelele acestea număr de număr, pentru că sper să le ofer cândva copilului meu. Nu sunt căsătorită și am doar 23 de ani, așa că mai aștept.*

Adriana Toma, Alba-Iulia

Și la urma urmei, când și-aruncă privirea în cea din urmă, batjocori pe meșter că o făcuse să alerge poște întregi pentru o marfă tot așa de proastă ca și a celorlalți vânzători. Ba nu se mulțumi cu batjocura, și-nciudată, îi spuse că dacă până-ntr-o lună nu-i făcea o oglindă care s-o arate cum trebuie, unde-i sta picioarele îi va sta capul; iar de i-o va face cum trebuie, îl va scălda în aur.

Și-a plecat împărăteasa.

Iar bietul meșter a rămas de tot mâhnit. Știa el bine că oglinzi ca ale lui nu mai găseai să fi mers lumea întreagă. Mai limpezi, mai curate, cum le-ar fi făcut? Atunci de ce nu i-au plăcut împărătesei? Și s-a zbuciumat, bietul meșter, trei zile și trei nopți; și a patra zi, iată că sosește, pe neașteptate, tatăl meșterului, un bătrân de peste șaptezeci de ani, un bătrân care văzuse și auzise multe. Și văzându-și fiul atât de amărât, l-a întrebat bătrânul: că ce are?

Și fiu-său îi povesti toate de-a fir-a-părul. Iar bătrânul, înțelept, zâmbi și-i spuse: „Păi cum vrei tu, măi băiete, să-i placă împărătesei oglinzile tale, când ele o arată mai bine ca toate celelalte cum e? Iscodește, de poți, o oglindă care să o înfățișeze altfel decât e dânsa aievea, și atunci să vezi cum o să-i placă!“

S-a gândit meșterul și-a văzut că-ntr-adevăr bătrânul lui tată avea mare dreptate. Și cum era stăpân pe taina meșteșugului lui, a ars din nou cuptoarele, a chibzuit, a îmbinat și a răsfrânt razele în fel și chipuri, până a statornicit, în sfârșit, focarele unei oglinzi așa cum vroise dânsul.

Iar când a venit, peste o lună, împărăteasa, cum se legase prin cuvânt că va face, meșterul s-a închinat și i-a dat oglinda. S-a privit împărăteasa și nu-i venea să mai lepede oglinda din mână, așa de răsărită, de subțiată și de mlădioasă o arăta cleștarul. Și a poruncit să i se plătească meșterului aurul din două hărăbăli pline, că să fi trăit meșterul zece veacuri de om, nici pe sfert din bogăția ceea n-ar fi putut agonisi cu meșteșugul lui.

Iar după ce a plecat împărăteasa, cu sulițarii și săgetătorii călări împrejurul trăsurii și cu cei zece slujitori cari purtau oglinda pe perne de puf, să nu cumva s-o sfarme, s-a uitat meșterul mai întâi la comoara pe care era acuma stăpân, apoi la mulțimea de oglinzi minunate ce făcuse, și zise: „Dacă numai pentru o singură oglindă mincinoasă am căpătat atâta aur cât nu mi l-ați fi adus voi de v-aș fi vândut cu zecile de mii, la ce folos m-aș munci de acum înainte să vă fac mai limpezi și mai poleite? Hai, duceți-vă la naiba!“ Și dându-le un picior, căzură oglinzile minunate și se sfărâmară în mii și mii de așchii.

Ilustrații: **MIRCEA TOIA**

CONCURS

Jucăria mea preferată

Îmi place să construiesc!

Draga mea, îți scriu din nou și iarăși te felicit, pentru că meriți! Noul tău număr pentru copii este minunat! Îi încânți săptămânal pe cei mici, dar, să recunoaștem, și pe noi, părinții. Dintre toate jucăriile lui Ali, fiul meu, cea preferată rămâne jocul Lego. Construiește drumuri, grădini cu flori, un parc cu băncuțe pentru păpușelele din Lego, case, blocuri și mânăstiri. De-ai vedea ce inventiv și migălos este! Se crede preot și construiește cea mai frumoasă biserică sau mânăstire. Este atât de absorbit, încât lasă la o parte și desenele cu Tom și Jerry!

Cu drag,

Simona Grigorescu,
Petrila, jud. Hunedoara

Cel mai bun amic - Babu

Draga mea, am un an și 5 luni și-mi plac jucăriile, dar cel mai mult îl iubesc pe maimuțoiul meu de pluș, Babu. Suntem nedespărțiți, iar atunci când plecăm undeva și mama uită să mi-l ia fac multă gălăgie. Îți trimit și o poezie despre noi doi:

Nu e mare, nu-i frumos,
Dar e moale și pufos
Babu-i cel mai bun amic
Fără el nu stau un pic.
Mă veghează când eu dorm
Și-mi alină al meu somn.
De când dinții mi-au ieșit,
A avut de suferit
C-am trecut la ronțăit,
Și-a ajuns cam jerpelit.
Din ziua-n care m-am născut,
Pe el alături l-am avut.
Nu lipsește niciodat' -
Doar când îl ia mama la spălat!

Cu drag,
Cosmin-Eusebiu Chiper, Bacău

Suntem siguri că ai și tu acasă un raft plin de jucării. Totuși, una dintre ele trebuie să-ți placă mai mult! Trimite-ne fotografii de-ale tale alături de jucăria preferată - fie că este o păpușă, o mașinuță sau un joc - și o povestioară în care să ne spui de ce îți place și ce jocuri ai mai inventat cu ea. Pune povestioara și fotografiile într-un plic timbrat, pe care scrii (tu sau mama) cât poți de citeț:
DRAGA MEA - Str. Ciprian Porumbescu nr. 10, București
Colecția Draga mea pentru copii
- pentru concursul JUCĂRIA MEA PREFERATĂ

Toate scrisorile pe care le publicăm vor fi premiate!

CONCURS

Cum a fost la ziua mea

Participă și tu!

Dacă la aniversarea zilei tale de naștere ai petrecut de minune, dacă ai făcut fotografii haioase, dacă vrei să le dai idei și altor copii despre cum să-și organizeze petrecerea de ziua lor, scrie-ne! Participă la concursul pentru copii ***„Cum a fost la ziua mea"*** *Cele mai frumoase fotoreportaje vor fi publicate în revistă și premiate!*

Pune fotografiile și povestirea într-un plic timbrat, pe care scrii cât poți de citeț:
DRAGA MEA -
Str. Ciprian Porumbescu nr. 10, București,
Colecția Draga mea pentru copii
- pentru concursul „Cum a fost la ziua mea"

Toate scrisorile pe care le publicăm vor fi premiate!

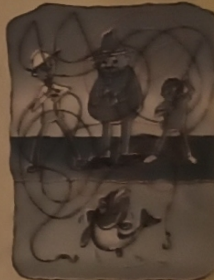
Soluțiile jocurilor din numărul trecut:

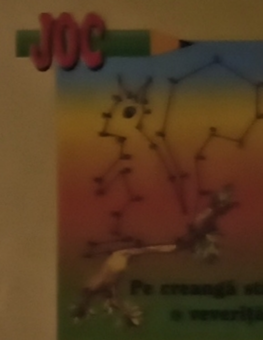

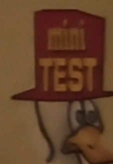
Răspunsurile la ghicitori:
- **ARICIUL**
- **CIUPERCA**

Iată cine a prins peștele!

Legumele:
- **morcov**
- **ceapă**
- **mazăre**
- **vânătă**
- **salată**
- **roșie**
- **ceapă verde**

Ce cred mămicile despre revista

Draga mea,
Ești minunată! Eu și soțul meu am răspuns cu sinceritate la sondajele tale și le-am trimis. ***„Colecția Draga mea pentru copii" este nemaipomenită, cei mici se bucură foarte mult pentru poeziile, rugăciunile și poveștile pe care le primesc în fiecare săptămână.*** *Eu am dus aceste pagini la grădinița Andrei, fetița mea, iar educatoarea mi-a mulțumit din suflet pentru un cadou atât de folositor. Cu drag,*

Anișoara Nache,
Târgu-Jiu

Draga mea,
Te felicit pentru „Co
Draga mea pentru cop
Fetița mea s-a bucurat enorm când a văzut că are atâtea pagini de povești, poezii și ghicitori numai pentru ea. Au încântat-o poveștile „Jack și vrejul de fasole" și „Pățania broscuței guralive", precum și poveștile despre „Cum a fost la ziua mea". Le-am citit și eu la fel de încântată.

Cristina Cârcu,
București

